

அகமரபில் காந்தருவம் மீள்வாசிப்பில்

மா. பத்ம பிரியா அ. *

அ. தமிழ்த்துறை, தி ஸ்டாண்டர்டு ஃபயர் ஒர்க்ஸ் இராஜரத்னம் மகளிர் கல்லூரி, சிவகாசி, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Gandharuvam in the Inner Tradition

M. Padma Priya a, *

^a Department of Tamil, S.F.R.College for Women, Sivakasi, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
priyaarul065@gmail.com

Received: 13-08-2024

Revised: 02-01-2025

Accepted: 18-01-2025

Published: 29-01-2025

ABSTRACT

In the Agamarabu, the concept of "Kalavu" is described as Kandharuvam, which is recognized as one of the eight types of marriage. Tolkappiyar, in his Kalaviyal grammar, explains "kamakootam" as an inseparable bond between lovers. This bond is symbolized by lovers playing the yazh (a musical instrument) together, reflecting their deep, intertwined physical and emotional connection. Irayanar also refers to the Kandharuvam tradition as a form of Kalavu marriage. When Kandharuvam in the Agamarabu is re-examined, it becomes clear that Kalavu reflects both the physical and emotional union that occurs when a man and a woman, who have never met before, first come together. This kamakootam is not only central to the Tamil Agamarabu tradition but also represents a broader cultural theme found throughout India. It embodies the idea of Kandathum Kadhal—the intense, intimate connection that arises from the first meeting between lovers. This research article aims to critically explore and deepen our understanding of Kandharuvam.

Keywords: Kandharuvam, Tamil Agamarabu, Marriage, Kamakootam

முன்னுரை

செவ்விலக்கியங்களை மீள்வாசிப்பு செய்வதால் படைப்பின் கட்டுடைப்பு ஒவ்வொரு வாசிப்பின் போதும் இயல்பாக நிகழும். கட்டுடைப்பு என்பது வெறுமனே மாற்றியமைப்பதாக அமையாமல் படைப்பினை பலகோணங்களில் மறுஆக்கம் செய்வதற்கும் விமர்சிப்பதற்கும் வழிவகுக்கின்றது. மேலும் மீள்வாசிப்பு படைப்பாளனோடு விவாதிக்கின்றது. மீள்வாசிப்பாளன், சமூகத்தின் மீது படைப்பு கொண்டிருந்த தாக்கத்தின் அழுத்தத்தை குறைப்பான் அல்லது அதிகரிப்பான். அதற்கான பணியில் மீள்வாசிப்பாளன் படைப்பின் வழியே சென்று தன்னுடைய மீள்வாசிப்பால் சமூகத்தை மீள்பார்வைக்கு இட்டுச்செல்கின்றான் எனலாம். ஆதலால் மீள்வாசிப்பு என்பது ஒரு கருத்தினை மட்டுமே பற்றியிராமல் ஒரு புரட்சியினை கொண்டு வரும் மீளுவதற்கான வாசிப்பாகும்.

மீள்வாசிப்பின் தொடக்கம்

புதுக்கவிதையின் பொருண்மை பற்றி பேசும் பாரதியார், ஒவ்வொரு வாசிப்பிலும் கவிதையின் சுவை புதிதாக, பொருள் புதிதாக, வளம் புதிதாக, சொல் புதிதாக வெளிப்படுவதாகச் சுட்டுகின்றார். பாரதியின் இக்கருத்தே மீள்வாசிப்பின் தொடக்கம் எனலாம்.

“சுவை புதிது பொருள் புதிது வளம்புதிது

சொற்புதிது சோதிமிக்க நவகவிதை” (Bharathiyar, 2016)

பாரதியார், எட்டையபுரமன்னருக்கு எழுதிய சீட்டுக்கவியில் இதனைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதன்வழி மீள்வாசிப்பு என்னும் திறனாய்வு அணுகுமுறையினை தமிழில் பாரதியார் சுட்டியுள்ளார் எனலாம்.

மீள்வாசிப்பு, மீள வாசிப்பு

படைப்பினை மீள்வாசிப்பினால் கேள்விக்குள்ளாக்கலாம். இப்படி மீள்வாசிப்பைச் செய்வதனால் காலங்காலமாக நிலைநிறுத்தப்பட்ட கருத்துகள், நம்பிக்கைகள் தகர்க்கப்படுகின்றன. “ஒரு வரைவு முடிந்ததும் அல்லது இயற்றும் செயல்முறையின் போது எழுத்தாளர்கள் தங்கள் எழுத்தை மறுபரிசீலனை செய்யலாம். திருத்தம் என்பது பொதுவாக எட்டிங் எனப்படும் பல உத்திகளை உள்ளடக்கியது, ஆனால் நோக்கம் மற்றும் பார்வையாளர்கள் மற்றும் உள்ளடக்கத்தின் பெரிய கருத்தியல் மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்தலாம். இதனால் ஒருவர் அதை மீண்டும் பார்க்கவும் மேம்படுத்தவும் முடியும். ஆழமான மற்றும் அதிக மேற்பரப்பு நிலைகளில் வேலை செய்வதன் மூலம் ஒரு எழுத்தாளர் உரையின் ஆற்றலை அதிகரிக்க முடியும்.” (Elbow, Peter, 1981) இவ்வாறு ஒரு படைப்பினை மறுஆக்கம் செய்து படைப்பாளனே மேம்படுத்துவதும் உண்டு.

அதன் மற்றொரு நிலையாக வாசிப்பாளன் மறுசீரமைப்பு செய்வது மறுபார்வை (Revision) என்று அழைக்கப்படுகின்றது. “எழுதப்பட்ட அல்லது முடிவெடுக்கப்பட்ட ஒன்றை மறுபரிசீலனை செய்வது, அதை மேம்படுத்துவதற்கு, அதை நவீனமாக்குவதற்கு அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக மிகவும் பொருத்தமானதாக மாற்றுவதற்கு மாற்றங்களைச் செய்வதாகும்.” (Collinsdictionary) என்று இணைய அகராதி விளக்கம் தருகின்றது. மறுபார்வை என்பது மீள்வாசிப்பாகும். இந்த மீள்வாசிப்பு விமர்சனமனப்பான்மை கொண்டதாகும். மீள்வாசிப்பின் முதல் வேலை படைப்பை பகுப்பாய்வு செய்கின்றது. “சிந்தனையின் இந்த பகுப்பாய்வு அணுகுமுறை எழுத்தாளரை விமர்சன மனப்பான்மையுடன் அவர்களின் படைப்புகளை ஆராயும்படி கேட்கிறது.” (Sandra Giles, 1965- II).

மீள்வாசிப்பு வாசிப்பாளனின் கருத்துரிமைக்கு முன்னுரிமை வழங்குகிறது. “ஒருவரின் சொந்த எழுத்தை விமர்சனம் செய்து பகுப்பாய்வு செய்வதை உள்ளடக்கியது.” (Elbow, Peter (1987)) மேற்கண்ட ஆய்வாளர்களின் கருத்துகள் வழி மீள்வாசிப்பினை பகுப்பாய்வு, விமர்சன முறைத்திறனாய்வு என அழைக்கலாம். தமிழ்த்திறனாய்வாளர்கள் இத்தகைய மறுவாசிப்பு முறைத்திறனாய்வினை ஆதரிக்கின்றனர். “சிலம்பு வெறும் கதையல்ல; கருத்தமைவும், கனவுகளும் நிறைந்தது. இதன் மொழியும் மொழியின் பணுவலும் காலம் கடந்து உணர் வேண்டியவை. பண்பாட்டுத் தளத்திலும், தேசிய நெருக்கடியிலும் செவ்வியல் இலக்கியங்களுக்குப் புதிய விளக்கங்கள் தவிர்க்க முடியாது என்பதாலும் மறுவாசிப்பு அவசியம் ஆகிறது.” (T.S. Natarajan, 2015) இவ்வாறு, தொன்மக்கதைகளும், காப்பியங்களும், இதிகாசங்களும் மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்டு புதுவிளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. “ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட கதையை மீண்டும் மீண்டும் படித்து அக்கதை மாந்தர்கள் பேசிய, பேசாமல் விட்ட விஷயங்களை வைத்து அக்கதையை ஒட்டி வேறொரு கதையை எழுதுவது மறுகூறல் (எழுத்தாளர் பார்வையில்) / மறுவாசிப்பு (வாசகரின் பார்வையில்)” என அழைக்கப்படுகிறது.” (Siddharth Sundaram) படைப்பின் கட்டுடைப்பு புதிய தலைமுறைக்கு மறுமலர்ச்சி சிந்தனைகளை தருகின்றன எனலாம்.

காந்தருவம்-மீள் வாசிப்பில்

காந்தருவம் என்பதனை திருமணமுறை என்று சமஸ்கிருத தொன்மக்கதைகள் கூறுகின்றன. “இந்து திருமணத்தின் எட்டு பாரம்பரிய வகைகளில் ஒன்றாகும். இந்திய துணைக்கண்டத்தில் இருந்து வந்த இந்த பண்டைய திருமண பாரம்பரியம், சடங்குகள், சாட்சிகள் அல்லது குடும்ப பங்கேற்பு இல்லாமல், இரண்டு நபர்களிடையே ஒருமித்த ஏற்பின் அடிப்படையில் இருந்தது. துஷ்யந்தா மற்றும்

சகுந்தலாவின் திருமணம், இந்த வகை திருமணத்திற்கு வரலாற்று ரீதியாக கொண்டாடப்பட்ட ஒரு உதாரணம்.” (Catherine Benton, 2006)

காந்தருவர் என்பதற்கான அகராதி விளக்கம் காணுதலில் பின்வரும் பொருண்மை கிடைக்கின்றது.

1 யாழிசைப்போர் கந்தருவர் (Syllapathikaram.5:176;text); Gandharvas.

2 பாடுவோர் (கல்); songsters, minstrels,

[காந்தருவம் (யாழ்); → கந்தருவர் → காந்தருவர் → யாழோர்;]” (valluvarvallalarvattam)

காந்தருவர் யாழிசைக்கும் கலைஞர்கள் என்பது வெளிப்படுகின்றது. இவர்கள் பார்த்தவுடன் ஒருமித்த உணர்வு ஏற்பட்டால் காதல்வயப்பட்டு இணைவர் என்பது அறியப்படுகின்றது.

1 “கந்தருவர்

2 யாழ்வல்லோர், காந்தருவர், காந்தவர், வீணையர்

3 யாழோர், கலந்தருவார்

4 ஏழிசைவாணர், இசையோர் ”(ta.wiktionary)

கலந்தருவார் என்ற அகராதிகளின் விளக்கம் கண்டதும் காதலை வலுசேர்கின்றது. துடாமணி நிகண்டு இக்கருத்தையே வலுசேர்க்கின்றன.

“இராக்கதர், விஞ்சையர், கந்தருவர் நிருதரேபிசிதவூணர்நிசாசரரர்க்கர்திமை தருமிராக்கதர்பேர்சாலகடங்கடர்தானுமாகும் விரவுவிஞ்சையர்பேர்வித்தியாதரரேகேசருமாங்கந் தருவரயாழ்வல்லோரேகசந்தருவர்கின்னருமாம்” (Sudamani Nikandu, 1999)

யாழ்வல்லோர், காந்தருவர், கின்னரர் என்று காந்தருவரை துடாமணி நிகண்டு சுட்டுகின்றது. வடமொழித் தொன்மக்கதை மரபில் காந்தருவர், காந்தருவ வேதம், காந்தர்வ சாத்திரம், காந்தர்வக் கலை என்று கலைஞர்களின் அடையாளமாக, பெண்களை ஈர்க்கும் தன்மையினராகச் சுட்டப்பட்டுள்ளனர்.

காந்தர்வவேதம், இந்துதொன்மவியலில் சிலதேவகணங்களை கந்தர்வர்கள், அரம்பையர்கள் (அப்சரஸ்), வித்தியாதரர்கள், கின்னரர்கள், கிம்புருடர்கள் என்றுவகைப்படுத்தப்பட்டனர். அவர்களில் கந்தர்வர்கள் இசை மற்றும் நடனக் கலையில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் என்று கருதப்படுகிறது. பரத முனிவர், நாட்டிய சாஸ்திரம் எனும் காந்தர்வ வேதம் எழுதியவராக கருதப்படுகிறார். காந்தர்வக் கலை கிமு 500 முதல் கிபி 500 முடிய வளர்ச்சி அடைந்ததாக கருதப்படுகிறது. காந்தர்வ சாத்திரம் 6,000 சுலோகங்களும், 36 அதிகாரங்களும் கொண்டது. அதில் இசை, நடனம், நாடகம் என்ற மூன்று இருந்தன. இன்றுள்ள கந்தர்வ வேதத்தில் சங்கீதம், நடனம், நாட்டியம், நாடகம், கவிதை அடங்கும். நாரதர், காந்தர்வக் கலை கந்தர்வர் இது பிராமணர்களை தேவ கணத்தினர் என்று சொல்லும் நூல் ஆகும். இந்த காந்தர்வம் என்றால் தாலி கட்டாமல் மணம் புரிந்து கொள்ளுதல் என்று பொருளாகும். காந்தர்வர்கள் என்றால் பெண்களை தன்பால் ஈர்ப்பின் கவர்ந்தவர் என்று பொருள். (Katherine K. Young and Arvind, pp. 20-21.)

தொன்மை தமிழ் மரபிலும் வடமொழிமரபில் சுட்டப்பட்ட காந்தருவ மணமே களவு மணமாக பிரதிபலிக்கப்படுகின்றது எனலாம். அன்புடன் புணர்ந்த ஐந்திணைக்கு உரிய காதலுக்கு இலக்கணம் தரும் இலக்கணிகள் இந்திய பொதுவெளியில் பேசப்பட்ட காந்தருவர் சந்திப்பை களவு கால சந்திப்புக்கு ஒப்புமைபடுத்துகின்றனர் எனலாம். தொல்காப்பியர், இறையனார், பின்னர் தோன்றிய நம்பிஅகப்பொருள் போன்றன காமக்கூட்டம் என்பது காந்தருவர் வழக்கம் என்றே உறுதிபடுத்துகின்றது.

“தமிழியல் வழக்கமெனத்

தன்னன்பு மிகைபெருகிய

களவெனப் படுவது கந்தருவ மணமே” (Avinayam)

அன்பொடு புணர்ந்த ஐந்திணையில் நிகழும் காமக்கூட்டம் என்று தொல்காப்பியர் சுட்டும் காந்தருவம், இறையனார் சுட்டும் காந்தருவம் இரண்டுமே மறையோர் தேயத்து மன்றல் எட்டு என்று வேத மரபினை பற்றிநிற்கின்றன.

இன்பமும் பொருளும் அறனும் என்றாங்கு

அன்பொடு புணர்ந்த ஐந்திணை மருங்கின்

காமக் கூட்டம் காணும் காலை

மறையோர் தேயத்து மன்றல் எட்டனுள்

துறை அமை நல் யாழ்த் துணைமையோர் இயல்பே.(Tolkappiyam, 1969)

மறையோரின் மரபில் உள்ள எட்டு திருமணங்களில் ஒன்றான காந்தருவம் மட்டுமே களவு என்று தொல்காப்பியர் உறுதிபடுத்துகின்றார்.

உளம்மலி காதல் களவுஎனப் படுவது

ஒருநான்கு வேதத்து இருநான்கு மன்றலுள்

யாமோர் கூட்டத்து இயல்பினது என்ப (Nambi Agappourl)

நம்பியகப்பொருள் உள்ளம் ஒன்றிய காதல் களவாகும் என்கிறது. அக்களவினை விளக்கும் போது, வேதம் சுட்டிய யாமோர் கூட்டம் என்று ஆரியமரபினை தமிழ்மரபாக பிரதிபலிக்கின்றது. இத்தகைய சான்றாதாரங்கள் மீள்வாசிப்பின் வழியே புலப்படுத்துவது காதல் என்ற உணர்வுக்கு ஆரியம் தமிழ் என்ற பேதமின்மை இருந்துள்ளது. உயரிய காதலுணர்வை கூறவிழையும் அறிகுர்கள் காந்தர்வத்தை மட்டுமே எடுத்தாளுகின்றனர்.

முடிவுரை

காதல் பற்றிப் பேசும் களவியல் இலக்கணத்தின் தொன்மை மரபிற்கு திராவிடம், ஆரியம் என்ற பேதம் இருந்ததில்லை என்பதனை இவ்வியல்புரை மறுவாசிப்பில் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளது. ஆண் - பெண் காதல் இணைவு சுதந்திரமாக இருந்தமை பற்றி மீள்வாசிப்பில் அறியமுடிகிறது. காந்தருவம் என்ற சொல்லாடலை இறையனார் வெளிப்படையாக கையாண்டுள்ளமை போன்று தொல்காப்பியர் சுட்டவில்லை. ஆயினும் காந்தருவர் குறியீடாக யாழ் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எண்வகை திருமணமுறைகளில் களவு மணம் காந்தருவம் என்று தொல்காப்பியத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. இவ்வாறு அகமரபில் சுட்டப்படும் காந்தருவத்தை மீள்வாசிப்பில் உள்நோக்கும் போது, களவு என்பது காமக்கூட்டம் என்ற அடிப்படையில் முன்பின் பார்த்து அறியாத ஆண் - பெண்ணின் முதல்சந்திப்பில் விளையும் உடல் மற்றும் உள்ளத்துப் புணர்ச்சியை அடையாளப்படுத்துகின்றது எனலாம். மேலும், இத்தகைய காமக்கூட்டம் தமிழரின் அகமரபாக மட்டுமில்லாது இந்தியா முழுமையும் 'கண்டதும் காதல்' என்ற முதல்சந்திப்பின் புணர்ச்சியே என்பது இவ்மீள்வாசிப்புக் கட்டுரையின் விமர்சன எடுத்துரைப்பாகும்.

References

Bharathiyar, Bharathiyar Kavithaigal (Complete), Narmada Publishing House, Chennai. 2016

Catherine Benton, God of Desire: Tales of Kāmadeva in Sanskrit Story Literature

Elbow, Peter (1981). Writing with power : techniques for mastering the writing process. Oxford University Press.

Elbow, Peter (1987). Embracing contraries : explorations in learning and teaching. Oxford University Press.

Irayanar Aagapourl, (1939) Source and text by Nakkheeranar, Bhavanandar Kazhagam Publishing, Chennai.

Katherine K. Young and Arvind Sharma Her Voice, Her Faith: Women Speak On World Religions Westview Press. pp. 20–21.

Sandra Giles, Reflective Writing and the Revision Process: What Were You Thinking?, (This essay is a chapter in Writing Spaces: Readings on Writing, Volume 1, a peer-reviewed open textbook series for the writing classroom, and is published through Parlor Press.) ISBN 978-1-60235-184-4 (pbk. : alk. paper) -- ISBN 978-1-60235-185-1 (adobe ebook) 1. College readers. 2. English language--Rhetoric. I. Lowe, Charles, 1965- II. Zemliansky, Pavel. PE1417.W735 2010 808'.0427--dc22 2010019487

Sudamani Nikandu Divine Names Collection, Poet Ko Kovai. Ilancheranar (Editor),

Natarajan, T.S. (2015) Silapathikaram Re-reading, New Century Book House, Chennai,

Ilampuranam (1969) Tolkappiyam Pourathikaram Ilampuranam, Saivasiddhanta Book Publishing Society, Thirunelveli,

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2025. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License